

РЕШЕНИЕ

№ 1214

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в
публично заседание на 23.02.2011 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лозан Панов

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5296** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК, във връзка с чл. 211и, ал. 5 от Закона за митниците.

Образувано по жалба от [фирма], с адрес [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от изпълнителния директор Г. Д. П., срещу Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 21 от 02. 11. 2009 г. на началника на Митница Кулата, потвърдено с Решение № 480/31.05.2010 г. на Директора на Агенция „Митници”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като жалбоподателят не е бил уведомен по реда на чл. 206, ал. 1 от ЗМ. Поддържа се, че административният орган е следвало да изпрати повторно уведомление, с което да определи и контретизира размера на задължението за лихви, след плащането на митото и дължимото ДДС за вноса на автомобила на вносителя му. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспореното ППС на началника на Митница Кулата и Решение № 480/31.05.2010 г. на Директора на Агенция „Митници”. Процесуалният представител на жалбоподателя представя Писмени бележки.

Ответникът не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че с писмена митническа декларация ЕАД № 5405/T-16054/26.02.2006 г. жалбоподателят [фирма] на 26.02.2006 г., в качеството на отговорно лице е поискало поставяне на фадрома „Фиат Х.“, шаси 474160 по митнически режим транзит. Стоката е следвало да се представи пред получаващото митническо учреждение – Митница Б.. Безспорно е също така, че стоката не е представена за митническо оформяне, поради което на осн. чл. 199, ал. 1, т. и т. 6, вр. чл. 202, ал. 1, т. 3 и т. 4, и чл. 203 от ЗМ е възникнало вносно митническо задължение с длъжник [фирма].

С уведомление за доброволно плащане на публични вземания изх. № 7100-0071/31.01.2007 г. жалбоподателят е уведомен /уведомлението е получено на 07.02.2007 г./, че съгласно чл. 206 от ЗМ в 7-дневен срок от получаването му следва да заплати възникналото на 26.02.2006 г. и неплатено вносно митническо задължение – мито – 3 716 лева и ДДС – 20 302 и лихва от 26.02.2006 г. до момента на заплащане на задължението.

На 28.03.2007 г. по сметка за мито и ДДС на митница Кулата от фирма [фирма] са постипили сумите за мито и ДДС в размер на 24 018 лв., послужили за погасяване на главницата по възникналото вносно митническо задължение.

С оглед неизпълнение на задължението и на осн. чл. 211 и чл. 211а от ЗМ и чл. 1 от Закона за лихвите върху данъците, таксите и други подобни държавни вземания, срещу [фирма] от началника на митница Кулата е издадено ППСПДВ № 21/02.11.2009 г., с което жалбоподателят е задължена да плати сума в размер на 3 407 лв., представляваща лихва от 26.02.2006 г. до 28.03.2007 г. Посоченото ППСПДВ е връчено на 05.11.2009 г.

[фирма] е обжалвало ППСПДВ № 21/02.11.2009 г. на началника на митница Кулата пред Директора на Агенция „Митници“. С Решение № 480/31.05.2010 г. на Директора на Агенция „Митници“ е потвърдено Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 21 от 02. 11. 2009 г. на началника на Митница Кулата.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 211а ЗМ ППСПДВ са индивидуални административни актове, които се издават от началника на митницата, в чийто район е възникнало неплатеното в срок задължение, с които се установяват митнически задължения и други публични вземания. Следователно за издаването на ППСПДВ е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки, а именно: 1. възникнало митническо задължение; 2. уведомление по реда на чл. 206, ал. 1 ЗМ за размера на дължимите митни сборове и ДДС и 3. неизпълнение на задължението в срока за доброволно изпълнение.

Според настоящия състав процесното митническо задължение е възникнало по силата на чл. 199, ал. 1, т. 5 от ЗМ, във вр. с чл. 202, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗМ и негови носители са изброените в посочената норма лица, включително жалбоподателят [фирма]. След като стоката и необходимите документи не са били представени за митническо оформяне по надлежния ред, режимът транзит не е приключен съгласно чл. 98 ЗМ и е налице отклоняване от митнически надзор. Отговорното лице е титуляр на режима транзит и като такъв е длъжно да представи стоките в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките,

взети от митническите органи за тяхното идентифициране и да спазва разпоредбите за режима транзит, съгласно чл. 102, ал. 1 ЗМ. Предвид така очертаната правна регламентация, съдът намира, че за внесената стока по процесния ЕАД не са изпълнени изискванията за режима транзит, поради което е възникнало вносно митническо задължение.

Видно от изложеното по горе в настоящото решение, уведомлението по чл. 206, ал. 1 ЗМ до задълженото лице не е връчено по надлежния ред. По делото не са представени доказателства, които да удостоверяват, че жалбоподателят е бил уведомен по реда на чл. 206 от ЗМ за митническото задължение. Нещо повече, видно от оспореното постановление, същото е издадено във връзка със задължение за заплащане на лихви за определен период. По делото не е представено, не се и твърди от страна на ответника за съществуването на уведомление, адресирано до длъжника, с което последния се уведомява за размера на дължимите лихви, при положение, че е прието, че задължението по главницата е погасено. Вземането за лихви е акцесорно по своя характер и е в зависимост от съществуването на основното задължение, но за длъжника е възможно да възникнат възражения по отношение на неговия размер.

Липсата на уведомяване на лицето за дължимото от него задължение лишава същото от възможността да се запознае с размера на дължимите от него суми, както и да заплати същите доброволно съобразно посоченото в уведомление за доброволно плащане на публични държавни вземания. Следователно, не е установено наличието на две от кумулативно предвидените в закона предпоставки за издаването на спорното ППСПДВ - уведомление по реда на чл. 206, ал. 1 ЗМ за размера на задължението и неизпълнение на задължението в срока за доброволно изпълнение. От последното следва, че издаденото при липса на посочените законови предпоставки ППСПДВ е незаконосъобразно.

Действително, видно е от клетка 47 Изчисляване на вземанията на процесното ЕАД и от Решение за определяне на митническата стойност, митническа стойност и дължими митни сборове и други публични държавни вземания са определени в еднакви стойности. Независимо от това, съдът намира, че предвид разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМ и липсата на доказателства за вземането под отчет на процесните митни сборове и вписването им в Регистъра за вземане под отчет (чл. 831, ал. 1 ППЗМ) уведомяването на длъжника по реда на посочената разпоредба е било задължително. Нейната алинея втора в случая не е приложима, дотолкова доколкото режимът транзит не е приключил и не е давано разрешение за вдигане на стоката, което да се счете за уведомяване на длъжника. Съгласно чл. 162, ал. 1 ППЗМ даването на разрешение за вдигане на стоките поражда вземането под отчет на вноските митни сборове, определени в съответствие с данните, обявени в митническата декларация. До завършването на транзита процедурата по установяване на обстоятелствата, свързани с възникване на митническото задължение, определянето на длъжника и вземането под отчет не е започнала (арг. от чл. 260, ал. 1 ППЗМ). След установяване на митническото задължение административният орган следва да вземе под отчет същото и да уведоми длъжника за неговия размер. Като не е направил това в процесния случай, административният орган е нарушил административнопроизводствените правила и е издал спорното ППСПДВ при липсата на две от трите кумулативно предвидени в закона предпоставки съгласно чл. 211 от ЗМ. Нарушението на административнопроизводствените правила в случая е от категорията на съществени, тъй като представлява неспазване на императивно

изискване относно процедурата по издаване на постановление за принудително събиране на публично държавно вземане. Нарушението е съществено и оглед на обстоятелството, че уведомлението за доброволно плащане на публични държавни вземания подлежи на самостоятелно оспорване относно законосъобразността на установените задължения за митни сборове и в този смисъл, с липсата на връчване на уведомление се засяга правото на защита на лицето. Уредените в закона задължителни процедурни правила относно производството по издаване на индивидуален административен акт обезпечават законосъобразността на последния и тяхното неспазване следва да се квалифицира като съществено нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна на издадения в резултат от производството административен акт.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че жалбата на [фирма] срещу Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 21 от 02. 11. 2009 г. на началника на Митница Кулата, потвърдено с Решение № 480/31.05.2010 г. на Директора на Агенция „Митници” е основателна и следва да бъде уважена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 1 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 21 от 02. 11. 2009 г. на началника на Митница Кулата, потвърдено с Решение № 480/31.05.2010 г. на Директора на Агенция „Митници”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: